

7

Josip
Bačić - Savski

I

KOMU
OSTAJA SVET

D

E

S

INDIVIDUUM

OSVOBODITI IN HUMANIZIRATI ČLOVEKA JE ENAKO POMEMBNO ZA NAPREDEK ČLOVEŠTVA KOT INFORMATIKA, OZIROMA, BREZ PRVEGA NE BO NITI DRUGEGA. KAKOR ČLOVEK, KI JE V VSE VEČJI ZASUŽNJENOSTI SAM SEBI CILJ, TAKO BO TUDI TEHNIČNI ZNANSTVENI RAZVOJ DOŽIVEL ENAKO USODO, PRAVZAPRAV ŠE HUJŠO, KER BODO Z NJIM UPRAVLJALI TISTI BREZDUŠNI LJUDJE, KI BODO SVET SPREMINJALI ZA SVOJE INTERESE.

OD INDIVIDUUMA DO VZGOJENEGA ČLOVEKA

Te utemeljitve so del mojih pogledov, ki sem jih zbiral v svojem celotnem življenju. Torej ne temeljijo na znanstveni podlagi, so pa odsev zahtevnega in težavnega življenja od zgodnjega

otročstva, kakor tudi vzgoje, branja in spremljanja različnih vzgojnih dostopov avtorjev na znanstveni in verski podlagi, ter občutkov, ki jih izžareva moj duh.

Za uvod v moje razlaganje bi lahko priporočil ali navedel več primarnih prispevkov različnih avtorjev, ki na znanstveni ravni razpravljajo o vzgoji človeka. V primerjavi z njimi, oziroma z njihovim znanstvenim potencialom, se mi (kot laiku) zazdi, da je njihov dostop v večji meri (teoretično in terminološko) v praksi zelo daleč množicam.

Tokrat za uvod priporočam knjigo avtorja Huberta Požarnika z naslovom "Kako ohranimo duševno stanje" in knjižico avtorja Toneta Ciglerja z naslovom "Vzgajajmo z ljubeznijo, razumom, vero". Lahko bi navedel še nekatere knjige drugih avtorjev s področja vzgoje, toda nobena knjiga ni zajela popolne vzgoje. Popolne vzgoje ni, zato ker ni niti popolnega vzgojitelja - človeka. Smisel vzgoje pravzaprav ni v tem, temveč v optimalnem reflektiranju sprejetega in oddanega. Je kot sadež, ki ne more zrasti kot jabolko in hruška, sliva in oreh v eni lupini ali ohišju hkrati. Temelj, na katerem sloni življenje slehernega individuuma, je vzgoja, ki poleg najboljših metod ni jamstvo za vse danosti življenja, ker človek ni nikoli dokončan proces. Čeprav se spreminja s časom, je treba ustrezno prilagajati spremembam le nekatere vzgojne dostope, temelj pa ostane isti.

Zanimive so praznine brez povezave med uradno znanostjo in vero, zlasti tiste, ki na podlagi, na primer marksizma, govorijo o vzgoji, ki pelje

mladega človeka po bleščeče osvetljeni cesti in potem - tema. Tudi vzgoja na verski podlagi lahko v današnjem času zapelje v slepo ulico slehernega človeka, ki ne izhaja iz resnične vere v Kristusov evangelij. Zato je treba poznati eno in drugo. Tam, kjer preneha vidno, se nadaljuje nevidno, oziroma kjer je izničen progres, nastaja fides, kar pomeni, tam kjer obstane um, zaživi vera...

INDIVIDUUM

*Rojen z neizčrpnim "moraš!"
v ledeni stepi mesečeve svetlobe.
Veter! Objemi plod in daj mu ime.
Od nekod glasba in vpitje.
Globoko odmeva peklenško brezno.
Slišijo se botri velikega Boga
skozi smeh pozabljenih pradedov,
ki so izpili togoto in vpili zbogom:
zarjam, ki v brezkončnost
podaljšujejo najbolj prekleto pleme,
in dnevom licemerstva,
ki so od ljubezni zgradili Golgoto.
Veter! Potolaži ga z najlepšim
pozdravom neba in bakle močne
mu razvnemi, ker mu pojema vid.
Krvava lava vre,
sramotne žge gozdove.
Z večnim znamenjem okrašeno bodalo
mu zabada v onemoglo srce.
Še enkrat naj bodo prekleti žreci,
ki so ti dali dušo.*

INDIVIDUUM - ČLOVEK

"ČLOVEK" - ("SUPERČLOVEK") - NEČLOVEK

Človek in žival imata po anatomski zgradbi dihanje, srce in možgane.

Človekove možgane imenujemo pamet ali um.

Smo ljudje z različno mero DUHA, SRCA IN UMA.

D - DUH - SKRIVNOST, ki je nedoumljiva za vse ljudi na Zemlji. Ta skrivnost je skrivnost za vse ljudi na Zemlji in vera po kateremkoli verovanju v Boga - stvarnika.

Na primer: po krščanski veri, verovanje v sveto Trojico: Boga - očeta, Sina in svetega Duha. Sveti duh je vdihnjen samo človeku.

Pojme teh treh vrednot slehernega človeka lahko definiramo takole:

P- duša ali psiha (grško-mitol. pojem), ki je vdahnjena vsemu živemu na Zemlji za dihanje in je nevidna.

O- fizični organ - srce v obliki črke o ali hruške

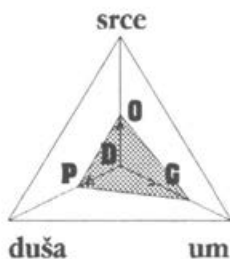
G- um (lat. genius), fizični organ ali možgani.

"ČLOVEK" - negativnost izvirnega človeka

Torej, vse tri vrednote, DUŠA, SRCE in UM so pri človeku napojeni z DUHOM, za razliko od živali, ki ima le dušo (dihanje).

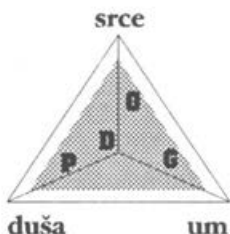
Ta vpliv DUHA oplemeniti človekove vrednote DUŠE, SRCA in UMA v univerzalnem smislu intuitivnih in znanstvenih vrednosti.

To oplemenitev lahko imenujemo POGUM individuum ali slehernika.

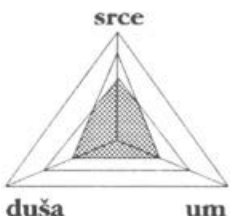
Vsota teh treh vrednot slehernega človeka je površinska vrednost, ki se razlikuje od individuum do individuum.

Na takšen način je možno razmišljati o človeku z ozirom na duševne, srčne in umske vrednote ter dobljeno površino, ki jo imenujemo POGUM ŽIVLJENJA.

Zagotovo je nemogoče, da bi se človekove vrednote enostransko približale zunanjemu trikotniku.

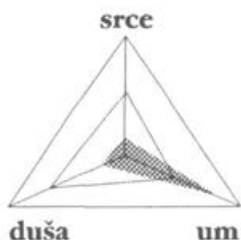
To pomeni, da človek nikoli ne preseže sebe in je vedno človek z manjšim ali večjim pogumom.

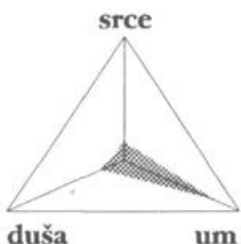
Za sodelovanje dveh zakoncev je pomembna skupna površina ujemanja njunih pogumov.

Nujno je, da je ta površina nad 60% površine večjega trikotnika.

Ta ljubezen je ljubezen s predznakom +; $(+) + (+) = +$, zato, ker se površini seštevata.

Nezadostna skupna površina ujemanja pogumov dveh zakoncev.

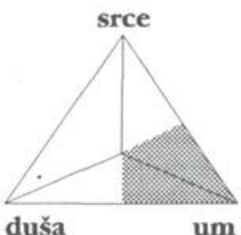

Siromaštvo poguma (DUHA) pri človeku nastane takrat, ko UM napreduje na škodo DUŠE in SRCA. Človek se spreminja v "človeka".

Um je postal popolnoma vodilen, ko je zanemaril DUHA.

V težišču trikotnika namesto točke D je točka Hd - Hudobni duh.

Duša, SRCE in UM eksistirajo še samo organsko ali fizično.

Torej, fizično so prisotne vse tri vrednote življenja, vendar je UM postal vodilen, ker je izničil svojo odvisnost znotraj človeka (individuuma) in zapustil vesoljna znamenja DUHA.

V tem primeru POGUMA življenja več ni, pretvoril se je v pogubo in od vrednosti človeka je nastal "ČLOVEK", "SUPERČLOVEK" in NEČLOVEK, ki za interese "ČLOVEKA" oz. "SUPERČLOVEKA" uničuje ČLOVEKA.

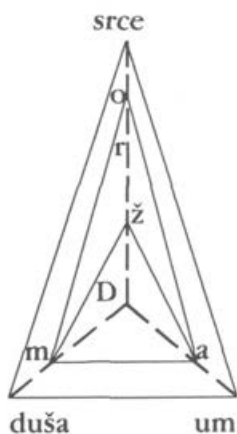
TO JE DUHOVNA SMRT INDIVIDUUMA.

S TAKŠNIM NAPREDOVANJEM JE NAŠA CIVILIZACIJA NA POTI V POGUBO.

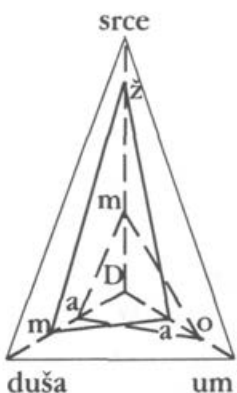
Zemeljski rezon (smisel, upravičenost, razlog):
Kdor ima SRCE, ima DUHA in UM (pamet).

Vesoljni rezon:

Kdor ima DUHA, ima SRCE in več UMA.

- moški ali
ženski trikotnik:
m - ž - a
ali
m - o - a
- r - razlika

Dva individuuma različnih spolov, ne zakonca, temveč prijatelja, se ljubita duševno. To je ljubezen s predznakom -; $(-) + (-) = -$

To obliko ljubezni potrujeta s skupnim mišljenjem - UMOM ali z zavestjo, kar je vrednota trdnosti DUHA. Razlika (r) je samo v ljubezni. Ta razlika znaša 40% relacije DUH - SRCE med točkama o - ž.

Za takšno prijateljstvo velja, da ga vodi duh razumevanja. V tem trikotniku ni in ne more biti umskih razlik, ker so te zaradi prijateljstva pridušene kot vrednote slehernega individuuma.

Z zmanjševanjem razlike (r) nastaja subjekt poltene ljubezni. Ko se takšna ljubezen ujame v isti točki dveh individuumov, se takoj razhajata vrednosti DUHA, ki povzroči razliko UMA pri obeh individuumih. Ni več razlike (r).

Po razdoru vrednot nastaja značilno formiranje dveh trikotnikov obeh individuumov. Ta vez ali neujemanje nima skupne površine, torej v tem razmerju ni POGUMA življenja.

Takšna ljubezen je lahko samo ljubezen dveh svobodnih individuumov, sposobnih ali dozorelih za trajno ali zakonsko povezavo, če za to obstajajo predispozicije vrednot DUHA, ki kot SKRIVNOST napoveduje, ali pa ne, takšno vez iz morebitnih verskih, socialnih ali podobnih pravnih razlogov.

IŠČEMO ČLOVEKA

*Zakaj si vse bolj želimo
zgrešene atrakcije uma,
siromaštva duha in ljubezni?
Iščemo človeka!
Zbežal je um.
Iščemo človeka,
ki lahko povrne
srcu in duši
pogum.*

*INOVATORJA
ZA
INOVACIJO
"ČLOVEK".*

*Za to inovacijo
ni nagrade.
Delajte kot do sedaj...
Ali:
Dobro za dobro,
poceni za poceni,
lepo za lepo,
pravično za pravično,
ljubeznivo za
ljubeznivo...*

*Za "vesoljno nagrado"
je razpisana H - bomba
vsemu živemu
od zemlje do vesolja.*

*Iščemo človeka,
da vrne um.
Iščemo človeka,
čigar pogum
zmore preprečiti
katastrofo!
Iščemo človeka,
ki se zaveda
moči in nemoči.
Iščemo človeka,
ki pozna
optimum.*

*V optimumu je
vsebovan
pogum človeka.
To je rešitev,
to je formula
sodobnega veka.*

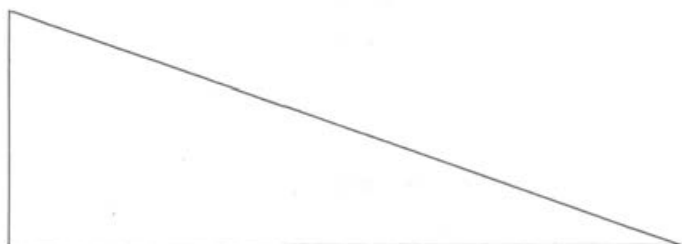
*Hrepenite po duhovnih darovih,
zlasti pa, da bi prerokovali.
"Kajti kdor jezik govori, ne
govori ljudem, ampak Bogu;
nihče ga namreč ne razume,
skrivnosti pa govori v Duhu;"²
"kdor pa prerokuje, govori
ljudem v spodbudo in
osrečevanje in tolažbo."³*

**Iz sv. pisma nove zaveze,
Apostolska dela /1 Korinčanom/
pogl. 14, vrstice 2 do 39.**

DUHOVNO IN MATERIALNO BOGASTVO INDIVIDUUMA

A. Materialno bogastvo

Dobro duhovno in materialno vzgojen človek je kot rudnik. Po vseh pripravljalnih delih lahko začnemo z eksploatacijo rudnega bogastva ali zaklada. Tako tudi mlad človek po pridobljenem poklicu začne služiti svoj "kruh". Njegovo "rudno bogastvo" ali zaklad je mladost, potencial vzgojnega zaklada in doseženo znanje.

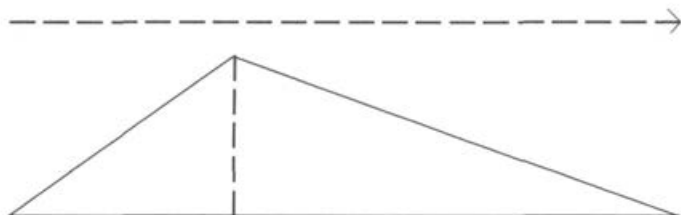
sl. 1

----->
začetek eksploatacije konec eksploatacije
(rudnik - človek) (rudnik - človek - izčrpan)

Ne glede na variante na relaciji znanje - izkušnje, na začetku delovne dobe izkušnje nadomešča pridnost ali delovna zagnanost, vse skupaj (rudnik in človeka) pa lahko poenotimo z materialnim trikotnikom sl. 1.

Ta primerjava nam res pokaže le materialni odnos ali eksploatacijsko obdobje, toda s človeškim vzgojnim in duhovnim življenjem se ne ujema, posebej ne s tistim obdobjem človeka, ki se pri odpiranju rudnika imenuje "priprave" - pri človeku pa "vzgoja".

V tem primeru to ponazorimo:

1 - zgodnje vzgojno obdobje	4 - postaktivno živ. obdobje
2 - dokončno vzgojno obdobje	5 - za povprečno živ. obdobje
3 - aktivno živ. obdobje	6 - "priprave" na začetek eksploat.

B. Duhovno bogastvo

Čas v obdobju 1 - 3 je večinoma pester in materialno smiseln oziroma dojemljiv skoraj pri vsakem individuumu, toda v obdobju 4 lahko pride do dolgega časa in celo do življenjskih dramatičnih dogodkov. Zakaj?

V takšnem stanju je vse brez smisla za slehernega človeka, ki je pozabil na duhovno življenje. To izhaja le iz edinega vrelca na tej zemlji

- iz vere v stvarstvo oziroma v onostranstvo ali posmrtno življenje.

Ta duhovni zaklad dosežejo le tisti, ki ga zbira-
jo skozi celo življenje oziroma v obdobju 1 - 4.

Zemeljsko točko izravnave takšnega življenja pa
lahko ponazorimo s trikotnikom na sliki 3.

Očitno sta si materialni in duhovni zaklad ob-
ratno sorazmerna in zaradi tega v ravnovesju. To
ravnovesje je bolj ali manj življenje brez "dolgov"
v tostranstvu ali izravnava vredna človeškega ime-
na. Proti koncu življenja se duhovno bogastvo pri
verniku večja in olajšuje prehod v onostranstvo.

Duhovno (versko) življenje, ki je izvir za vse
oblike posvetnega življenja, je kot celota protiutež
vsem oblikam posvetnega življenja. Vsebovano je
v humanistično ateistični vzgoji otroka, ki ne po-
glablja verskega življenja.

Prav zaradi tega ima tako vzgojen človek, vezan za materialno (ali ateistično), samo materialni trikotnik, po katerem z materialnim črpanjem slabi proti koncu življenja tudi duha.

Duhovno (versko) življenje reflektira DUHA v ateistično življenje kot vrednoto skupnega pomena, ki "počlovečuje" v skupnem prostoru ateistično usmeritev. Kljub temu ateistično usmerjen individuum ne zazna (verske) duhovnosti. Izčrpa vse svoje vrednote (materialne in humanistične) po materialnem trikotniku.

Torej materialno ali ateistično dojemanje življenja nima zemeljske izravnalne točke, toda s svojim humanističnim dojemanjem zvišuje potencial realnega duhovnega življenja vernika v skupnem zemeljskem, vidnem prostoru življenja. Deluje kot kontrola skupnega dejanskega, pospešuje progres; je v ravnovesju z duhovnim verskim, ki je "čuvaj" vesoljnih božanskih vrednot.

Opomba: Te utemeljitve se nanašajo na optimalne vrednote v celotnem zemeljskem prostoru, ne analizirajo samo sedanjega splošnega, neurejenega stanja.

